

ԿԵՆՑԱՂՕԳՈՒՏ ԲԱՆՔ

ԱՇՈՒՆ.



Անաւասիկ այս վերջին գեղածիծաղ տեսարանը, որում կրնամք բնել քե տարուան չորս եղանակաց տօնախմբութիւնն է. ձմերային, զարնանային եւ ամառուան զուարճութեանց մէջ պտըտելէն ետքը ճարտար նկարիչը աշնանային բոլոր առատու-

րիւնները միատեղ կըբերէ մեր առջեւ : Գիւղա-
րնակ տիկնայք իրենց բնակարանէն դուրս ելեր
են շքեղաշուք արեւուն մարը մտնելու ատենն , որ
ամպերը կըլուսազարդէ. մեծամեծ ճեմնիքներու
մէջ ձիով ժուռ գալու ժամանակ ձիերուն ոտ-

քին տակը գտնուած չոր տերեւները կը բոցընեն, եւ անոնց լեղի հոտին հետ երեկոյեան զովածին գեփիւոր կը ծծեն : Իրենց ամարանոցին մօտ բլրին ստորոտը ձիւն վար իջած ատեննին, ահա եղբայրնին առջեւնին կեցէ, անտառին մէջ ըրած որսերը զուարճութեամբ կը ցուցնէ եւ զամենքը կը հիացընէ. տղայն մօրմէն առաջ կանցնի. գլուխը վեր բռնած ու ձեռուրները յետին՝ զարմանալով մը նապաստակին կընայի : Իրմէ քիչ մը հեռու շուրջ չորս քաթին վրայ անշարժ կեցած՝ կարծես քէ դեռ որսի կը սպասէ :

Բայց այս զուարճութեանց եւ առատութեանց տեսարանին ձախակողմը այգեկութ կանայք կը տեսնենք՝ ձեռքերնին խաղողով լեցուն կողովներ բռնած : Իրենք ալ գեղեցիկ են եւ այնպիսի գեղեցկութիւն մը ունին, զոր կատարեալ առողջութիւնը միայն կրնայ մարդու տալ. զուարթ եւս են, վասն զի առատութիւնն հետեւնին առած տնակնին կը բերեն : Այսպէս մէկ կողմը հանգստութեան եւ միւս կողմը աշխատանքին բերկրառիք զուարճութիւնները կը տեսնենք : Հոս գեղեցկութեան մէկ կողմը աչքերնուս կերեւայ մետաքսէ եւ նրբաբել բննգեայ քողերով զարդարած, եւ հոն միւս կողմը՝ կտաւով եւ որբի երեքածուփ տերեւներով :

Ամենեւին մի հարցըներ՝ քէ որոն զուարթութիւնը աւելի կատարեալ է, եւ սրտի հանգստութիւնն աւելի ապահով :

Չայդ ո՞վ կրնայ ըսել : Չկայ այս աշխարհիս մէջ վիճակ մը որ կարենայ մարդու ճշմարիտ երջանկութիւն տալ : Մեր մէջն է այն երջանկութիւնը, եւ մեզմէ ճառագայթածն դուրս կը թափուի : Ամենքնիս ալ սրտերնուս մէջ արեւ մը ունիմք, որ աշխարհս մեզի բոցակէզ կընէ կամ սառուցեալ, լուսաւոր կամ խաւարջտին :

Անկողմնասէր դիտողը ոչ այն ազնուական տիկնայքը գեղացիներէն երջանիկ կը համարի, եւ ոչ գեղացիքը ազնուական տիկնանցմէ, այլ երկու կողմին եւս յաջողութիւնները կը համարէ : Գնացէք, կըսէ ինքնիքն, ազնուական տիկնայք. ամէն բան ձեզի կը ժպտի եւ կը հնազանդի. համարձակ ձեր բարօրութեան մէջ քայեցէք, բայց եւ անոր արժանի ըլլալու ջանքը մի մոռնաք. անտառներու մէջ ձիւրնիդ վազցուցէք, միայն քէ վազուածքին արբեցութեամբը չտեսնելու չզարնէք այն խեղճ ու պատըռտած հագուստներով կիներ, որ կոնակի չոր փայտի բեռան տակ ընկճած առջեւնիդ կեցէ : Գեղեցկագոյն բաւիշով եւ բան-

կագին հիւսկեններով զարդարուցէք, բայց գեղացի կնոջ հագած խոշոր կտաւէ պատմուճանէն մի գանիք, մի անարգէք զայն. զուարճացէք, ուրախացէք որչափ կուգէք, միայն քէ չըլլայ որ անով սրտերնիդ կարծրանայ, եւ ուրախութիւնը միայն ձեզի համար եղած կարծէք, այլ գիտցէք որ պարտքերնիդ է ուրիշներու եւս անկէջ մասն եւ բաժին հանել :

Դուք եւս, արիասիրտ, հաստաբազուկ, հերարձակ եւ թխատիպ այգեկութք, այս հարստութեանց քովէն առանց նախանձելու անցէք, անոնց՝ որոց բախտը ձեզմէ հանգիստ ու բարեկեցիկ վիճակ տուեր է, սիրելի բարեհաճութիւն մը ցուցցէք, որ աղքատին վեհանձնութիւնն է : Անոնց հարստութիւնը մի ատէք, որպէս զի անոնք եւս ձեր աղքատութիւնը սիրեն : Զուարթութեամբ ձեր բանին գործին ետեւէն եղիք՝ առանց ուրիշին բեռը քննելու : Աստուած միայն գիտէ քէ իւրաքանչիւրին ինչ կը կշռէ. ձերինները աչքի կերեւան, բայց ճրջափ ալ կան որ աներեւոյթ են : Զեր ձախատէն վազած քրտինքը ամէնքը կը տեսնեն. բայց այլոց աչքէն բախուած գաղտնի արտասուքը չեն տեսնուիր... :

Թարգմանեաց ի գաղղիականէ

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՏԱՔԵՍԵԱՆ

Աշակերտ Հայկազեան Վարժարանին :



Բարեկիրք մարդու մը մեծ ամօք է ամենօրեայ գործածած բաներուն պատճառը չգիտնալ : Ո՛րչափ քիչ հոգի կայ որ գիտնայ քէ ինչպէս կը շինուի հացը, կարագը, ձէրը, զինին, կաշին, ապակին, բուրդը, եւ ուրիշ անբիւ գործածական բաները : Ինչո՞վ կը սովորուին ասոնք. ամէն տեսածին պատճառը գիտնալու փափաքով, հետաքրքրութեամբ հարցընելով ու գրքերու մէջ փնտնելով պրպըտելով :

Իրաւունքն ու պարտքը երկու արմաւենիներու կընմանին, որ մինչեւ որ քովէ քով չաճին պտուղ չեն տար :

Propriétaire-gérant : A. LACHAT

Ի ՓԱՐԻԶ, Ի ՏՊԱՐԱՆԻՆ ԱՐԱՄԵԱՆ.